

Býval jeden trubadúr, slyšel ho vždy celý dvůr,
z budoáru trubadúr, co k panskejm hrátkám hrával.

Jeho tón jak sladký dort, zvedl chuť a hbitý kord,
ten žhavý bujarý tón, co kuráž všem mužům dával.

Co Čech to muzikant, co Čech to muzikant.
Zahrát si pro radost za to stojí, co Čech to muzikant.

Vrány nesou rychle zvěst, do všech krajů do všech měst,
Probudí otcovské touhy i u panovníka, na mou čest!
Vladař běsnil jako tur: "Kdypak přijde trubadúr?!"
Když potomek bude mu přán, daruje obilí lán.

Co Čech to muzikant, co Čech to muzikant.
Zahrát si pro radost za to stojí, co Čech to muzikant.

"Vzácný pane to je zlé, můj tón už víc nezvedne,
já jednu radu Vám dám, zahrajte chvíličku sám!"
"Já jednu radu Vám dám, zahrajte chvíličku sám!"

Tak panovník v koutě hrál, trubadúr miloval.
Zahrát si pro radost za to stojí, co Čech to muzikant.
Zahrát si pro radost za to stojí, co Čech to muzikant.

Co Čech to muzikant, co Čech to muzikant.
Zahrát si pro radost za to stojí, co Čech to muzikant.

Co Čech to muzikant,
Zahrát si pro radost za to stojí, co Čech to muzikant.

Co Čech to muzikant,
Zahrát si pro radost za to stojí, co Čech to muzikant.